

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רס"ז ע"ב

פרשת ואתחנן

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רס"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אמר ליה ודאי, דהשתא סלקא נפשי, וחקמית יקרא, מאינן דמסרו גרמייהו על קדושה דמאריהון, דהו עאלין בתליסר נהרי דאפרסמונא דכא. וקודשא בריך הוא משתעשע בהו. וחקמינא מה דלא יתבו לי רשותא למימר. ושאלנא לון, אמינא, האי יקרא דמאן הוא. אמרו לי, מאינן דרחימו למאריהון בההוא עלמא. וממה דחקמית, נפשאי ולבאי אתנהיר, ועל דא אנפאי חייכין.

תרגום לעברית

יום אחד היה חלש רבי יוסי, נכנסו אליו רבי אבא ורבי יהודה ורבי יצחק, ראו אותו שהיה נופל על פניו וישן. ישבו. כשהתעורר, ראו שפניו מחיכות. אמר לו רבי אבא, דבר חדש ראית? אמר לו, ודאי, שעכשו עלתה נפשי, וראיתי את הכבוד של אותם שמסרו עצמם על קדשת רבונם, שהיו נכנסים בשלשה עשר נהרות אפרסמון טהור והקדוש ברוך הוא משתעשע עמם, וראיתי מה שלא נתנו לי רשות לומר. ושאלתי אותם, אמרתי של מי הכבוד הזה? אמרו לי, של אותם שאהבו את רבונם באותו העולם. וממה שראיתי הוארו נפשי ולבי, ועל כן פני מחיכות.

אמר ליה רבי אבא, זכאה חולקא, אבל אורייתא אסהיד בהו, דכתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו. אמר ליה רבי יהודה, הא שאילו חבריא, דא דכתיב יעשה, תעשה מבעי ליה.

תרגום לעברית

אמר לו רבי אבא, אשרי חלקך, אבל התורה מעידה עליהם, שכתוב (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו. אמר לו רבי יהודה, הרי שאילו החברים, זה שכתוב יעשה, היה צריך לו להיות תעשה!

טקסט הזוהר

אמר ליה, הא אתמר. אבל רזא דמלה, היינו דכתיב, (תהלים כז) לחזות בנעם יי' ולבקר בהיכלו. ואוקמוה, נעם יי', שהוא דאתיא מעתיקא קדישא, דקודשא בריך הוא משתעשע ביה. דהא הוא נעם מעתיקא נפקא. ולבקר בהיכלו, בהיכלא עילאה על כלא. אוף הכא, עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה. מאן, שהוא עתיקא סתימא דכלא, דהא ביה תליא, אמר ליה, ודאי הכי הוא. זכאה חולקיהון דאינון דרחימוותא דמאריהון מתדבקון בהו, לאלין לית שעורא לחולקיהון בההוא עלמא.

תרגום לעברית

אמר לו, הרי נתבאר, אבל סוד הדבר הינו שכתוב (תהלים כז) לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו. ופרשוה, נעם ה', אותו שבא מהעתיק הקדוש שהקדוש ברוך הוא משתעשע בו, שהרי אותו נעם יוצא מהעתיק. ולבקר בהיכלו, בהיכל העליון על הכל. אף כאן, עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה - מי? אותו העתיק הנסתר של הכל, שהרי בו תלוי. אמר לו, ודאי כן הוא. אשרי חלקם של אותם שבאהבת רבונם נדבקים בהם, לאלה אין שעור לחלקם בעולם ההוא.

אמר רבי יצחק, כמה מדורין על מדורין אית להו לצדיקייא בההוא עלמא, ומדורא עלאה דכלא, אינון דרחימותא דמאריהון אתקשר בהו, דהא מדוריהון אתקשר בהיכלא דסליק על כלא. מאי טעמא, בגין דקודשא בריך הוא בהאי אתעטר.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, כמה מדורים על מדורים יש לצדיקים פעולם ההוא, והמדור העליון של הכל - אותם שנקשרה בהם אהבת רבונם, שהרי מדורם נקשר להיכל שעולה על הכל. מה הטעם? משום שהקדוש ברוך הוא מתעטר בזה.

טקסט הזוהר

תא חזי, (ס'א כלא אהבה) היכלא דא, אהבה אתקרי, ובגין אהבה קיימא כלא. כמה דכתיב, (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. וכלא ברחימותא קיימא, דהא שמא קדישא הכי אשתכח דהא אוקמוה, י' לא מתפרש קוצא דלעילא מן י' לעלמין. דהא ברחימותא שריא עליה, ולא מתפרש מניה לעלמין. ה', הא אוקמוה, דיוד לא מתפרש מנה, ואשתכחו פחדא פחביבותא, לא אתפרשן דא מן דא. כגוונא דא ה' והא אתמר, כמה דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן, יוצא תדיר לעלמין, פחביבותא אתדבקן.

תרגום לעברית

בא וראה, (הכל אהבה) ההיכל הזה נקרא אהבה, ובשביל האהבה הכל קים, כפתיב (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. והכל קים באהבה, שהרי השם הקדוש כף נמצא, שהרי פרשוה, י' לא נפרד הקוץ שלמעלה מן י' לעולמים, שהרי באהבה שורה עליו, ולא נפרד ממנו לעולמים. ה' הרי פרשוה, ש' לא נפרדת ממנה, ונמצאות יחד בפחביבות, לא נפרדות זו מזו. כמו כן ה', והרי נתפאר, כמו שפתיב (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן, יוצא תמיד לעולמים, נדבקים בפחביבות.

ו'ה כד אתדבקון דא בדא, אתדבקון פחביבותא פחדא, חתן בכלה, דארחייהו תדיר
 בפחביבותא אשתכח. י' בה', ה' עם ו', ו' עם ה'. ודא בדא אתקשר בפחביבותא. וכלא
 אהבה אקרי. ועל דא מאן דרחים למלכא, הא אתקשר בההוא אהבה. ובגין כה, ואהבת
 את יי' אלהיה.

תרגום לעברית

ו'ה כשנדבקות זו בזו, נדבקות יחד בפחביבות, חתן עם כלה, שדרכן תמיד נמצאת
 בפחביבות. י' עם ה', ה' עם ו', ו' עם ה', וזו עם זו נקשרות בפחביבות, והכל נקרא
 אהבה. ועל כן מי שאוהב את המלך, הרי הוא נקשר באותה האהבה, ומשום כה ואהבת
 את ה' אלהיה.

טקסט הזוהר

והיו הדברים האלה וגו'. רבי יצחק פתח, (תהלים לה) כל עצמותי תאמרנה יי' מי
 כמוה מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו. האי קרא דוד אמריה (אמרו) ברוחא
 דקודשא, כל עצמותי תאמרנה, וכי מאן חמא גרמי דאמרו שירתא. אלא האי קרא,
 בזמנא דקודשא בריה הוא זמין לאחייא מתייא, וזמין קודשא בריה הוא לאתקנא גרמי,
 ולקרבא כל חד וחד לאתרייהו, דכתיב, (יחזקאל לז) ותקרכו עצמות עצם אל עצמו.
 וכתיב (ישעיה נח) ועצמותיה יחליץ. כדין זמינן אינון למימר שירתא.

תרגום לעברית

והיו הדברים האלה וגו'. רבי יצחק פתח, (תהלים לה) כל עצמתי תאמרנה ה' מי
 כמוה מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו. פסוק זה אמר אותו דוד ברוח הקדש.
 כל עצמתי תאמרנה, וכי מי ראה עצמות שאומרות שירה? אלא הפסוק הזה בזמן

שֶׁהַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא עֲתִיד לְהַחְיֹת אֶת הַמֵּתִים, וְעֲתִיד הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַתְקִין
הָעֲצָמוֹת וּלְקַרֵּב כָּל אַחַת וְאַחַת לְמְקוֹמָן, שְׁכָתוֹב (יחזקאל לז) וּתְקַרְבוּ עֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל
עֲצָמוֹ, וְכָתוֹב (ישעיה נח) וְעֲצָמְתֶּיךָ יִחְלִיץ. אֲזַי עֲתִידוֹת הֵן לֹמַר שִׁירָה.

טקסט הזוהר

מֵאִי שִׁירָתָא אֲמַרִי. יִי' מִי כְמוֹךְ (מקדמי) וְדָא שִׁירָתָא מְעַלְיָא, מִמָּה דְאֲמַרוּ יִשְׂרָאֵל עַל
יָמָא, דְּהָא אֵינוֹן לֹא אֲדַכְרוּ שְׁמָא קֳדִישָׁא, אֶלָּא בְּתַר תְּלַת מְלִין, דְּכָתִיב, (שמות טו) מִי
כְמוֹכָה בָּאֵלִים יִי'. וְהֵכָא אֵינוֹן מְקַדְמִי לְשְׁמָא קֳדִישָׁא, דְּכָתִיב יִי' מִי כְמוֹךְ. מַצִּיל עֲנִי
מִחֻזְק מִמֶּנּוּ, דָּא יֵצֵר טוֹב, מִיֵּצֵר רָע. בְּגִין דְּיֵצֵר הָרַע תְּקִיף הוּא כְּאֲבָנָא. כְּמָה דְּכָתִיב,
(יחזקאל לו) וְהִסִּירוּתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן. וְיֵצֵר טוֹב הוּא בְּשָׂרָא, דְּכָתִיב, (שם) וְנָתַתִּי לָכֶם
לֵב בְּשָׂר.

תרגום לעברית

אֵיזוֹ שִׁירָה אוֹמְרוֹת? ה' מִי כְמוֹךְ (מקדימים), וְזוֹ הַשִּׁירָה הַמְעֲלָה מִמָּה שְׁאֲמַרוּ יִשְׂרָאֵל
עַל הַיָּם, שֶׁהָרִי הֵם לֹא הִזְכִּירוּ אֶת הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ אֶלָּא אַחֲרֵי שֶׁלֹּשׁ מְלִים, שְׁכָתוֹב (שמות
טו) מִי כְמוֹכָה בָּאֵלִים ה'. וְכֵאֵן הֵם מְקַדְמִים אֶת הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ, שְׁכָתוֹב ה' מִי כְמוֹךְ. מַצִּיל
עֲנִי מִחֻזְק מִמֶּנּוּ - זֶה יֵצֵר טוֹב מִיֵּצֵר הָרַע, מִשּׁוּם שֶׁיֵּצֵר הָרַע תְּקִיף הוּא כְּמוֹ אֶבֶן, כְּכָתוֹב
(יחזקאל לו) וְהִסִּרְתִּי אֶת לֵב הָאֶבֶן, וְיֵצֵר הַטוֹב הוּא בְּשָׂר, שְׁכָתוֹב וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בְּשָׂר.

טקסט הזוהר

תָּא חַזִּי, יֵצֵר הָרַע לָמָּה הוּא דוֹמָה. בְּשַׁעֲתָא דְאֲתִי לְאַזְדוּגָא בְּכַר נָשׁ, הוּא כְּפַרְזָלָא, עַד
דְּעֵאלִין לִיה בְּנוּרָא. בְּתַר דִּיתְחַמֵּם אֶתְהַדָּר כֹּלָא כְּנוּרָא.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, יֵצֵר הָרַע לָמָּה הוּא דוֹמָה? בְּשַׁעֲה שֶׁהוּא בָּא לְהַזְדוּג עִם הָאָדָם הוּא כְּמוֹ בְּרִזָּל,
עַד שֶׁמְכַנִּיסִים אוֹתוֹ לָאֵשׁ. אַחֲר שִׁיתְחַמֵּם, הַכֹּל חוֹזֵר כְּאֵשׁ.

טקסט הזוהר

רבי חייא אָמר, יֵצֵר הָרַע כֹּד אֶתִּי לְאַזְדּוּגָא בֵּיהּ לְפָר נָשׁ, דְּמִי לְפָר נָשׁ דְּקָרִיב לְפִתְחָא, וְחִמִּי דְלֹא אֵית מֵאן דְּמַחֵי בִידֵיהּ. עָאֵל לְבֵיתָא, וְאַתְעָבִיד לִיהּ אֲרַח. חָמָא דְלֹא אֵית מֵאן דְּמַחֵי בִידֵיהּ, וְיִיזִיל לִיהּ לְאַרְחִיהּ. כִּיּוֹן דְּעֵייל לְבֵיתָא, וְלֹא אֵית דְּיַמַּחֵי בִידֵיהּ, אֲתַמְנָא עָלֶיהּ וְאַתְעָבִיד מֵאַרְיָה דְּבֵיתָא

תרגום לעברית

רבי חייא אָמר, כְּשֶׁבֶא יֵצֵר הָרַע לְהַזְדִּיג עִם הָאָדָם, דּוֹמָה לְאִישׁ שֶׁקָּרַב לְפֶתַח וְרוֹאֶה שְׂאִין מִי שְׂמוּחָה בְּיָדוֹ, נִכְנָס לְבֵית וְנִעְשָׂה לוֹ אוֹרַח. רוֹאֶה שְׂאִין מִי שְׂמוּחָה בְּיָדוֹ, וְיִלֵּךְ לוֹ לְדַרְכּוֹ. כִּיּוֹן שֶׁנִּכְנָס לְבֵית וְאִין מִי שְׂיַמַּחֵה בְּיָדוֹ, מִתְמַנֶּה עָלָיו וְנִעְשָׂה כַּעַל הַבֵּית, עַד שֶׁנִּמְצָא שָׂכַל הַבֵּית עוֹמֵד לְרִשּׁוֹתוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.